

DRAUDZES ZIŅAS

Latviešu evaņģēliski luteriskā draudze Indianapolē

Pļaujas svētki

Luterāņu baznīcā Latvijā Pļaujas svētki parasti tiek svinēti svētdienā pēc ercenģeļa Miķeļa un visu eņģeļu dienas (29. septembrī), tātad oktobra pirmajā svētdienā.

Kopš 17. gadsimta Pļaujas svētki tiek svinēti kā vieni no ievērojamākajiem Baznīcas svētkiem.

Cilvēki ir svinējuši ražas svētkus visos laikos un tiem ir bijusi vieta daudzās reliģijās. Dabas un ražas svētkus, ko tautas svinēja pirms kristietības laikos, senā un viduslaiku kristīgā Baznīca pārorganizēja par Baznīcas svētkiem. Rudens laikā iederējās prieks un pateicība par laukos un dārzos izaudzēto ražu.

Latvijā pat vēl pagājušā gadsimta trīsdesmitajos gados nebija noteikta viena svinama diena, kā tas ir šodien. Svinamais laiks bija no svētā Apustuļa Bartolomeja dienas 24. augustā līdz Mārtiņa dienai 10. novembrī.

Tāpēc arī latviešu draudzēs ārpus Latvijas Pļaujas svētku dievkalpojums nereti tiek svinēts gan septembra sākumā vai citā piemērotā laikā.

Mūsu identitāte un pateicība

Kāds tad ir Pļaujas svētku īstais saturs? Mēs zinām, ka vairumā draudžu, īpaši lauku draudzēs, reiz Latvijā dievnami tika bagātīgi izpušķoti ar ziediem, krāsainu lapu vītņiem, lauku un dārzu augļiem. Ticīgo ļaužu apziņā tā nebija vienkārši dievnama izrotāšana vai skaista dekorācija, bet pateicības piensums Dievam ar uzsvaru: “No tā, kas ir tavš, mēs Tev pienesam”. Arī tagad ar dziļu pateicību draudze piemin Dieva radošo spēku, kas brīnumaini pavēl no mazas sēkliņas rasties daudzveidīgiem un krāšņiem augļiem, kas liek zemnieka darbam labi izdoties, dod mums dienišķo maizi un citas labas un svētīgas dāvanas.

Tomēr šo svētku nozīme cilvēku personīgajā izjūtā nav vairs gluži tāda kā senāk. Maz vairs ir tādu, kas dzīvo laukos un pārtiek no lauksaimniecības. Pilsētās aug bērni ar pārliecību, ka pārtiku ražo veikali. Lielai daļai cilvēku mūsu zemē ir gluži vienalga kāda raža šogad pavekusies Amerikā, jo piedāvājums un cenas lielveikalos no tā būtiski nemainīsies.

Līdz ar to sacīsim vienkārši. Pļaujas svētki ir **pateicības svētki**. Ja protam pateikties, tad esam patiešām bagāti. Pļaujas svētki mums māca būt pateicīgiem. Pļaujas svētkos atcerēsimies, ka šie dārgumi nav ielikti mūsu rokās, pateicoties mums pašiem, gadījumam, laimei vai kādai noteiktai sabiedrības vai saimniecības kārtībai, bet tos esam saņēmuši no Dieva žēlastības un labuma.

Kristīga mirušo piemiņa

Kristus ir miris un augšāmcēlies, tādēļ arī mēs visi reiz tiksīm uzmodināti mūžīgai dzīvei.

Kristīga mirušo izvadīšana ir:

- pēdējais pienākums pret mirušo, nodotot viņu Dieva rokās;
- mierinājums sērojošajiem ar Evaņģēlija vēsti, stiprinot viņus ar augšāmcelšanās cerību.

Izvadīšanu parasti izdara mācītājs (palīgmācītājs vai evaņģēlists). Izņēmuma gadījumā mirušo var izvadīt katrs iesvētīts draudzes loceklis.

Ir labi jau laikus aicināt mācītāju pie mirēja, lai palīdzētu viņam sagatavoties aiziešanai mūžībā, izsūdzot grēkus, saņemot Svēto Vakarēdienu un stiprinājumu no Dieva vārda. Mācītājs var sniegt garīgu atbalstu un stiprinājumu arī mirēja tuviniekiem, kā arī dot tiem praktiskus padomus, kā atvieglot mirēja aiziešanu mūžībā un kā sagatavoties mirušā izvadīšanai.

Mirušos draudzes locekļus var izvadīt no dievnama. Parasti izvadīšana notiek no kapličas, bet tur, kur kapličas nav, izvadīšana notiek tieši kapos. Izvadīšana var notikt arī no mirušā mājām.

Iepriekš teiktais mūs aicina padomāt par mūsu pateicību ne tikai par ražu, dienišķo maizi un ikdienas svētībām, bet par mūsu dzīvi kopumā.

Mūsu identitāte un mirušo piemiņa

Nāve ir dabīgs katra cilvēka šīs zemes dzīves noslēgums. Bībele māca, ka nāve ir grēka nopelns, bet Dieva dāvana ir mūžīgā dzīve Jēzū Kristū. Apustulis Pāvils vēstulē romiešiem raksta: "Visi ir grēkojuši, un visiem trūkst dievišķās godības, bet Dievs savā žēlastībā tos taisno bez nopelna, sagādājis tiem pestīšanu Jēzū Kristū." (Rm 3:23-24). Jēzus Kristus saka: "Es esmu augšāmcēlies un dzīvība; kas man tic, dzīvos, arī ja tas mirs, un ikviens, kas dzīvo un tic man, nemirs nemūžam." (Jņ 11:25)

Kristīgajā baznīcā mirušo pieminēšanai ir nozīmīga vieta. Luterāņu baznīcas tradīcijā Mirušo piemiņas diena jeb Mūžības svētdiena tiek atzīmēta Baznīcas gada pēdējā svētdienā, kas ir svētdiena pirms pirmā Adventa. Romas katoļu baznīca Mirušo piemiņas dienu vai Visu Svēto dienu atzīmē novembra sākumā. Gan luterāņiem, gan katoļiem kopīgais ir tas, ka šajās dienās dievkalpojumos īpaši piemin savus aizgājējus. Arī baptisti iedezd svecītes baznīcas gada pēdējā svētdienā. Līdzīga tradīcija ir arī pareizticīgajiem, kuri, savukārt, šo dienu atzīmē maijā.

Mirušo piemiņas diena jeb Svecīšu vakars ir īpaša svētku diena, kas ieviesta kristīgajā baznīcā, lai īpaši pateiktos, atcerētos un Dieva priekšā pieminētu savus aizgājējus. Vēsturiski luterāņiem mirušo piemiņas diena izveidojusies samērā nesen - 1816.gadā, kad Fridrihs Vilhelms III šai dienai deva Mirušo piemiņas dienas nosaukumu.

.....

Latviešu baznīcā tradīcija ir bijusi mirušo apglabāšana zemē, tomēr mūsu Baznīca nesaskata ne teoloģiskus, ne bibliskus iebildumus pret mirušā pārpelnošanu. Pelnu urnas apbedāmas kapsētā zemē vai novietošanas sevīši tam nolūkam sagatavotā vietā kapos vai dievnamā.

Kristīgā izvadīšanā tiek pasludināts Dieva vārds, uzsverot Kristus ciešanas par mūsu grēkiem, Viņa augšāmcelšanos un mūžīgās dzīvības apsolījumu visiem Viņa ticīgajiem: tātad, ka Viņš ir miris un augšāmcēlies, arī mēs reiz visi tiksim uzmodināti mūžīgai dzīvei. Izvadīšanā tiek dziedātas garīgas dziesmas, kas atrodamas mūsu Baznīcas Dziesmu grāmatas nodaļā "Nāve un mūžīgā dzīvība". Lūgšanās mirušais tiek nodots Dieva rokās, tiek aizlūgts arī par sērojošajiem tuviniekiem un draugiem, lai Dievs vairo viņu ticību un mierina viņus ar augšāmcelšanās cerību.

Mirušā pavadītāji tiek aicināti apzināties savu mirstību un mudināti būt nomodā par savu dvēseli, jo neviens nezina savu aiziešanas stundu. "Lai jūsu gurni ir apjozti un sveces spīdošas; esiet nomodā, jo jūs nezināt, kad nama kungs nāk, vai viņš nāk vakarā, vai nakts vidū, vai pirmajos gaiļos, vai rītā, lai viņš nākdams jūs neatrod guļam." (Lk 12: 35, 37-38).

.....

Žurnālā "Atpūta" 1937. gada novembra numurā lasām: "Piektā svētdienā priekš Ziemsvētkiem iekrīt Mirušo piemiņas diena, ko dažviet sauc arī par Aizgājušo draugu svētkiem." Kad Latvijas teritorijā nonākusi Mirušo piemiņas dienas tradīcija, to precīzi konstatēt ir pagrūti, bet runa varētu būt par vismaz 19. gadsimta sākumu. Piemiņas dienai idejiskā ziņā tuvie lauku kapusvētki, jādodomā, tobrīd jau pastāvējuši. Mirušo piemiņas diena ir pieminēta jau 1832. gadā Sanktpēterburgā iznākušajā "Evaņģēliski luteriskās baznīcas reglamentā Krievijā" (tajā laikā Latvija ir Cariskās Krievijas sastāvdaļa). Tur šī diena ir minēta kā "tajā gadā aizmigušo piemiņas diena".

Atšķirībā no kapu svētkiem (kuri Latvijā parasti notiek jūlijā un augustā) Mirušo piemiņas dienā novembrī parasti nenotiek nekādi īpaši reliģiski rituāli. Vairākumā gadījumu vienkārši tiek iededzinātas svečītes.

Tomēr svētku vai īpaša dievkalpojuma organizēšanas jēgu jau nenosaka kādas idejas popularitāte sabiedrībā un arī ne vēsturiski fakti. Daudz nozīmīgāku mierinājumu, pateicības un kopības sajūtu mums sniedz Jēzus teiktie vārdi: "*Visi, ko Tēvs man dod, nāk pie manis, un nevienu, kas pie manis nāk, es nekad nedzīšu prom, jo es neesmu no debesīm nācis, lai darītu savu gribu, bet tā gribu, kas mani ir sūtījis. [...]* Mana Tēva griba ir, lai ikvienam, kas skata Dēlu un tic viņam, būtu mūžīgā dzīvība, un es to augšāmcelšu pastarā dienā." (Jņ 6:37-40)

Ievērojiet vārdus "ikvienam, kas ... tic viņam, būtu mūžīgā dzīvība" – tas ir mūsu priecīgās atkal-satikšanās cerības pamats.

Latviešu skola

Piektdien, 15.septembrī plkst. 6:30pm Latviešu Sabiedriskajā Centrā jaunu mācību gadu uzsāka Indianapolises latviešu skola. Pēc īsa svētbrīža, kuru vadīja mācītājs Ivo Roderts, un kopējas fotografēšanās, jau pirmajā skolas dienā bērni devās uz savām nodarbībām. Paldies skolotājiem (Sandra Kuhn, Rineta Tincu, Dagnija Roderte, Elīna Lūse, Selga Irbe un Ivo Roderts), kuri šajā mācību gadā darīs visu, kas vien ir viņu spēkos, lai izglītotu mūsu nākamo paaudzi. Lai Dievs svētī bērnus, vecākus un skolotājus!

Kapu svētki

Kapusvētki - tā ir īpaša tradīcija, kad cilvēki pulcējas visās Latvijas kapsētās tuvinieku lokā un piemin sev tuvos aizgājējus citā pasaulē. Kapu svētki Latvijā, nenoliedzami, ir tautas svētki. Ne vieni citi svētki, kurus rīko Baznīca, netiek tā apmeklēti kā kapu svētki. Arī mēs šeit Amerikā svinējam Kapu svētkus – 17.septembrī sapulcējoties Floral Park kapsētā un piedzīvojot ģimeniskas piederības sajūtu. Varbūt mums, kā draudzei vajadzētu vairāk padomāt un plānot, kā šo īpaši latvisko tradīciju nepazaudēt.

Draudzes izbraukums

Parasti Indianapolises latviešu draudze reizi gadā dodas izbraukumā “zaļumos”, lai pavadītu kopā laiku brīnišķīgā piknika atmosfērā. Šogad mums bija iespēja piedzīvot kaut ko savādāku – pikniku pilsētas centrā. Mēs 24.septembrī sapulcējāmies *Carmel* pilsētas *Arts&Design District*, lai kopīgi dziedātu, uzklausi Svēto Rakstu vārdus un ēstu labākos *Indy's Chicken Wings*. Īpašs prieks bija būt kopā ar Jelgavas pilsētas domes delegāciju. Paldies visiem! Nākamajā gadā gaidīsim arī Tevi!

Pirms 60 gadiem (1963.gada oktobrī) Indianapolēs latviešu draudzes mācītājs Pēteris Nesaule rakstīja:

Ļaujās svētki kā Dieva uzticības svētki

*Kamēr būs dienas virs zemes, nemitēsies sēšana un ļaušana, aukstums un karstums, vasara un ziema, diena un nakts.
(1.Moz 8:22).*

Ļaujās svētku nozīme ir daudzējāda. Tie ir svētīti senos laikos un tiek svētīti mūsu dienās vispirms kā druvas darbu nobeigšanas svētki. Sevišķi tuvi un dziļi šos svētkus pārdzīvo tie, kā darbs ir tieši saistīts ar tīrumu kopšanu, ar seju un ļauju. Šie svētki ir arī zināma darba posma nobeiguma svētki. Strādnieks šinī svētku dienā atskatās atpakaļ uz garām un grūtām darba dienām un priecājas par paveikta darba ieguvumu. Ļaujās svētki ir arī pateicības svētki, kuros mēs slavējam Dievu par brīnišķīgiem spēkiem, kas darbojas dabā. Bet Ļaujās svētki ir arī Dieva uzticības svētki. Dievs savu sirmā senatnē doto solījumu joprojām tur. "Kamēr būs dienas virs zemes, nemitēsies sēšana un ļaušana, aukstums un karstums, vasara un ziema, diena un nakts."

Viena no šī laikmeta galvenajām iezīmēm ir nedrošība. Kā smags slogs tā nomāc visu pasauli. To nemazina arī lielie atradumi un atklājumi. Taisni otrādi. Tā nomoka ikvienu, kas ir vērojis straujas maiņas pašreizējā dzīvē politiskā, saimnieciskā vai zinātniskā laukā. Sevišķi mocīga šī nedrošības sajūta ir mums, kas neesam vien vērojuši, bet paši pārdzīvojuši ārkārtīgi pēkšņas un radikālas pārmaiņas savā dzīvē. Mēs neesam vien pārdzīvojuši šīs pārmaiņas savā pagātnē, bet arī šajā dzīvē sāpīgi izjūtam šo pārmainu sekas. Šinī nedrošības un straujo pārmaiņu laikā mums sevišķi nozīmīgi ir zināt, ka ir kas, kas nemainās, kas ir bijis un kas paliks. Tāda nemainīga vērtība ir Dieva uzticība. Ir daudz brīnišķīgu apliecinājumu Dieva uzticībai. Viens no tiem ir ļauja. Dievs ir sacījis: "Kamēr vien virs zemes būs dienas, nemitēsies sēšana un ļaušana, aukstums un karstums, vasara un ziema, diena un nakts..." Dievs ir nolīcis zināmu, stingru kārtību visām dabas norisēm un tās turpinās nepārtraukti.

Dievs ir pāradījis savu brīnišķīgo radīšanas turpinājuma darbu daudzās nozarēs, bet viens no brīnišķīgākajiem Viņa spēka un gudrības apliecinājumiem ir tas spēks, kas ielikts mazajā seklas graudiņā, spēks, kas liek tam augt un vairoties. Mēs apliecinām pirmajā ticības locekli, ka Dievs ir visa radītājs un valdītājs. Mūsu ticības tēvs Martiņš Luters šim ticības loceklim pievienotajā izskaidrojumā māca, ka Dievs ir arī uzturētājs. Ļaujās svētki ir svētki, kas mums skaidri liecina par Dieva lielo uzticību, ko tas parada, uzturot savus bērnus. Dievs mums it devis šo brīnišķīgo zemi un tās augļus, bet Dievs ir licis par šai zemei plašo debesu jumu. Dievs ir uzticīgs, apgādādams un uzturēdams mūs, bet Dievs prasa, no mums, lai mēs, kas baudām zemes bagāto ražu, paceļam savas acis pateicībā pret debesīm. Ļaujās svētki ir Dieva uzticības apliecinājuma svētki, bet tie ir arī svētki, kas prasa no mums, lai mēs pārbaudām savu uzticību Dievam.

Ļaujās svētki aicina ikvienu no mums pārbaudīt savu uzticību Dievam. Vai esam turējuši savu iesvētes dienas solījumu? Kāda leģenda stāsta, ka tad, kad Jēzus atgriezies atpakaļ debesīs, kāds eņģelis Viņam jautājis: "Kas turpinās zemes virsū to lielo darbu, ko Tu, Kungs, tur esi iesācis?" Pestītājs eņģelim atbildējis: "Vīri, kas solījās palikt uzticīgi man un Dieva valstības darbam pasaule." Mēs zinām, ka Viņa mācekli palika uzticīgi visās dzīves dienās un arī nāves stundā. Kā ir ar manu uzticību tiem solījumiem, ko esmu kādreiz savam Dievam devis?

Tad nu šais Ļaujās svētkos, priecājoties par augļiem un zeltītiem gaudiem, ar ko Dievs bagāti atkal šo gadu svētījis, pieminēsim Dieva lielo uzticību mums un centīsimies no visas sirds turēt arī savu uzticību Dievam.

Uzticies, jo uzticība manto kroni mūžīgu!

Uzticies, tad Dieva Dēlu skatīsi reiz mūžībā! Āmen!

Roberts Emīls Feldmanis (1910.-2002.) bija luterāņu mācītājs, LU teoloģijas profesors un Latvijas baznīcas vēsturnieks.

Jau iepriekšējā Draudzes Ziņu numurā varējāt lasīt īsu mācītāja biogrāfiju. Tam vēl jāpiebilst, ka 1970. gadu beigās un 1980. gadu sākumā R. Feldmaņa draudzes piedzīvoja ievērojamu garīgu intensitāti. Tās rezultātā liela daļa teoloģijas studentu nāca tieši no draudzēm, kurās kalpoja Feldmanis, īpaši no Mežaparka draudzes. Roberts Feldmanis kalpoja arī par baznīcas vēstures pasniedzēju Teoloģijas seminārā topošajiem luterāņu garīdzniekiem.

Atmodas gados R. Feldmanis aktīvi iesaistījās draudžu atjaunošanā un atjaunotās Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātes darbībā.

Feldmanis bija apkopojis ļoti nozīmīgu teoloģisko bibliotēku, kuru novēlēja Lutera akadēmijai.

Arī šajā reizē mācītāja Roberta Feldmaņa sprediķa fragments.

Iespēja jau tagad staigāt Debesu valstības ceļos

Kristus ir augšāmcēlies! Kristus ir nāvi un elli uzvarējis un dzīvību un nemirstību gaismā vedis! Aleluja! Āmen.

Žēlastība un miers lai jums visiem ir no Dieva, mūsu Tēva, un no mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus. Āmen.

Uzklausī, kristīgā draudze, šīs dienas svēto evaņģēliju, kas ir rakstīts pie Jāņa 3. nodaļā, kur mūsu Kungs un Pestītājs tā uz mums runā:

Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību, jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai Tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu glābta. Kas tic Viņam, netiek tiesāts, bet, kas netic, ir jau spriedumu dabūjis, tāpēc ka nav ticējis Dieva vienpiedzimušā Dēla Vārdam. Bet šī ir tā tiesa, ka gaisma ir nākusi pasaulē, bet cilvēkiem tumsība ir bijusi mīļāka par gaismu, tāpēc ka viņu darbi bija ļauni. Jo ikviens, kas dara ļaunu, ienīst gaismu un nenāk pie gaismas, lai viņa darbi netiktu atklāti. Bet, kas dara patiesību, nāk pie gaismas, lai būtu redzami viņa darbi, ka tie Dievā darīti." (Jņ 3:16-21) Āmen.

Mēs lūdzam un piesaucam Tevi, Dievs Kungs, Svētais Gars, nāc apgaismodams un svētīdams, ka Tavs vārds mums atveras un stiprinādams paceļ mūs augšup ticības drošumā. Āmen.

Dzīvības nīkstumība un nāves nenovēršamība. Kā starp diviem krastiem rit mūsu, cilvēku, dzīve. Un šīnī dzīves ritumā mūsu lietu vērtējums un pieeja pasaulei var būt tik ļoti dažāda. Mēs stāvam ļoti īpata un neparasta uzdevuma priekšā. Mums ir uzticēta dzīvība tai veidā, kādā tā parādās, šeit, zemes virsū, staigājot. Tanī pašā laikā mēs stāvam izvēles priekšā. Kas ir mūsu dzīvība? Var būt kāda cita, daudz lielāka iesākuma, lielāka devuma sākums vai arī noslēpums, pār kuru vairs nav ne gaismas, ne dzīvības?

Cilvēki bīstas nāves. Cilvēki vairās un mēģina no tās izsargāties, turēdami dzīvību par vienīgo un galveno vērtību dzīvē un savā dzīves gājumā. Un tanī pašā laikā cilvēki ir kā tērētāji, kas uzticēto, iedoto, atļauto tērē un bez atlikuma arī iztērē. Dieva svētajā vārdā, kur Pestītājs uz mums runā, Viņš runā par mūžīgo dzīvību. Viņš runā par to, ka mūsu dzīvība nav ierobežota ar to vien, ko mēs kā savu dzīves gājumu redzam un arī pildām. Dieva svētajā devumā ir dots, ka mūsu novelējumā stāv dzīvības turpinājums un piepildījums, ko mēs paši vēl nenojaušam, nesaprotam un neaptveram. Un šajā sakarā mēs stāvam svētajā atkarībā no mūsu Pestītāja. Un mūsu atkarībā no Pestītāja izšķiras ne tikai dzīves gājums, ne tikai tas, ko mēs šeit darām - vai esam labā, gaišā gājumā vai esam pakrēslas cilvēki, vai galīgi atmetamā dzīves gājumā -, šajā brīdī parādās un apliecinās daudzas lietas cilvēku dzīvē. Dieva svētais devums, mūžīgā dzīvība kādreiz ir tik ļoti tāli, tik ļoti nesaprotami, ka cilvēki savā vientiesībā vai vienkāršotībā, neticībā to

atraida un paliek tikai pie arējās dzīvības turēšanas, pildīšanas. Mūsu Kungs un Pestītājs mūs brīdina no tāda stāvokļa, jo Viņš redz, ka mūsu gājums var izvērsties uz pazušānu un bojā eju. Bet mūsu Kungs un Pestītājs arī atgādina ļoti nopietnus vārdus. Viņš mierina tos cilvēkus, kas bīstas no dzīvības izbeigšanās, no vēl neapjaustās mūžības un nezināmās nākotnes, kas ir tikai Dieva svētajā ziņā. Mūsu Pestītājs mūs mierina un saka: Dievs nenāk jūs sodīt un pazudināt. Viņš nav devis sodīšanu un pazudināšanu kā mūsu dzīves turpinājumu. Bet Jēzus gan domā par to. Beidzamā vērtējumā katra mūsu dzīve, kā mēs to dzīvojam, nāk Dieva svētajā ziņā. Un te Viņš saka: "Dievs nav savu Dēlu sūtījis, lai Viņš pasauli tiesātu un viņu pazudinātu, bet lai dotu mūžīgās dzīvības godību." Viņš norāda, ka visi šeit staigātie soļi atbalsojas tālāk, virzienā, kādā mēs ejam. Un, kad Jēzus runā par tiesu, Viņš saka, ka jau šeit, virs zemes, tiesa lielā mērā ir tiesāta un izspriesta. Kad Viņš runā par cilvēka izvēli sava dzīves gājumā, tad pasaka to tik ļoti vienkāršiem vārdiem: "Cilvēki vairāk ir meklējuši tumsību nekā gaismu." Šī jau ir tā tiesa, no kuras mēs Dieva priekšā bīstamies, kura mums ir dota kā nojauta par bargajiem Dieva spriedumiem pazudināšanai uz mūžīgiem laikiem. Un Jēzus saka: šī tiesa ir iesākusies jau šeit. Ja tā var sacīt, mūsu "tiesas prāva" jau šeit ir pieteikta un norisinās mūsu dzīvē. Jā, kādā veida? Un par to Pestītājs saka tik ļoti vienkārši: "Cilvēki, kas vairāk mīlējuši tumsību nekā gaismu", kas ir meklējuši tumsas ceļus un tumsas ieguvumus un nicinājuši atgādinājumu un patiesību. **Mīlā draudze, piedējas lietas izšķirsies ne jau tad, kad mēs visi būsim sapulcināti mūžīgajā dzīvībā. Jā, pēdējais spriedums būs tur, pēdējais izkārtojums būs tur, bet tiesa, kur mēs būsim un kas mēs būsim, pār mums ir jau šodien.** Un tā ir ietverta vienkāršos vārdos: "Cilvēki vairāk mīlēja tumsu nekā gaismu."

Atšķirsim laikrakstus! Vai nav tā, ka kādreiz sirdi saņem kauns un šausmas, kad dzirdam, cik dziļi tumsā iegrimst cilvēki ar savu dzīvi, ar savām iekārēm, ar saviem tumšajiem centieniem, ar ļaunajiem darbiem? Un, kas netic un atraida Dieva tiesu, tie jūtas pietiekami spēcīgi, lai savu tumsas ceļu turpinātu. Par tiem Pestītājs saka: "Cilvēki, kas vairāk mīlēja tumsību, nekā gaismu." (sal. Jņ 1:5) **Mēs visi esam lielajā Dieva tiesas zālē. Visa pasaule mūsu priekšā ir nolikta, no vienas puses, ar kārdinājumu ārišķīgajā, tīksmainajā, kādreiz pat ļaunajā un samaitātajā, no otras puses, ar savu skaistumu, ar savu iespēju, ka mēs varam jau šeit staigāt debesu valstības ceļos mīlestībā, uzticībā, patiesībā.**

"Dievs ir tik ļoti mīlējis šo pasauli, ka Viņš ir devis savu Dēlu, lai tie visi, kas Viņam tic, nepazustu." (Jņ 3:16) Kāds brīnums! Mūsu mūžības lietas izšķiras šeit. Viss izšķiras nevis no tā, cik labi vai krietni mēs paši savā vai cilvēku priekšā izskatāmies, bet cik ļoti lielā mērā esam Kristus mīlestības saturēti un paši savu dzīvi iegremdējuši Viņā kā mūsu dzīvības devējā un dzīvības avotā.

Dievs savu Dēlu ir sūtījis, ne lai šo pasauli notiesātu, bet lai tai dotu dzīvību jau šeit. Jo tikai tā ir dzīvība, kurā mēs mūsu dzīves vienkāršumā dzīvojam Kristus doto, piešķirto, Viņa svēto, apdvesto. Dzīvība ir gājums Kristum līdzī. "Es dzīvoju, un jums būs dzīvot," Viņš saka arī tad, kad ir augšāmcēlies, lai mums nebūtu šaubu un nebūtu jāpaļaujas tikai uz atminam vien, lai būtu drošība, ka mēs zinām un piederam Viņam. Svētīgs un svēts ir mūsu Pestītāja devums, ka **Viņš jau šeit, jau šinī dzīves gājumā liek mums redzēt, saņemt un baudīt mūžīgās dzīvības jaušamo un vēlāk arī saņemto krāšņumu un piepildījumu.** "Es nemiršu, bet dzīvošu un izteikšu tā Kunga darbus," kādā vietā saka Pāvils, lūkodamies uz šo tālumu un pilnību, uz īsto dzīvību, kurā vairs nebūs bēdu un trūkuma, bet būs piepildījums gaismā un gaišumā - gaismā, kas nebeidzas, priekā, kas neizsīkst, dzīvībā, kas nezūd. Svētīts mūsu Kungs un Pestītājs, kas ir augšāmcēlies un dzīvība. "Kas uz Mani tic, tas dzīvos, jebšu tas mirtu. Un, kas dzīvo un tic uz Mani, tas nemirs nemūžam." (Jņ 11:25) Tie ir Viņa vārdi. Tas ir Viņa apsolījums. Tā ir Viņa drošība. Tas ir Viņa sveiciens mums, kad mūsu sirdis kādreiz nodreb šajā pasaulē šaubās, neziņā, bažās un bēdās. Svētīts ir mūsu Kungs un Pestītājs, un svētīts ir Viņa svētais vārds! Āmen.

Sprediķis teikts 1999. gada 21. novembrī.

Vēsturiska atkāpe:

1951.gadā 7.oktobrī, Pļaujas svētkos luterticīgo latviešu iniciatoru grupa noorganizēja dievkalpojumu (un pēc tam draudzes sapulci). Šajā dievkalpojumā piedalījās 103 personas. Sapulci vadīja Nikolajs Ozols un tās gaitu protokolēja Jānis Pūtelis. Sapulce vienbalsīgi nolēma dibināt Indianapolies latviešu ev.-lut. draudzi. Draudzes mācītāja pienākumus, līdz turpmākam, izpildīt aicināja mācītāju Pēteri Nesaule. Tā iesākās draudzes vēsture...

Līdz ar to mēs varam sevi priecīgi apsveikt ar Indianapolies evaņģēliski luteriskās latviešu draudzes 72 pastāvēšanas gadiem.

1966.gadā Pļaujas svētkos draudze atzīmēja 15 gadu darbību. Vienojās kopā ar Pirmo latviešu draudzi, uzstādīt Floral Park kapsētā latviešu nodalījumā kopēju pieminekli, tur apglabātiem tautiešiem.

(Tā pieminekli izskatās 2023.gada Kapusvētku laikā. Paldies M.Putelis un G.Kancs par pieminekļa sakārtošanu.)

Katrs labs devums un katra pilnīga dāvana nāk no augšienes, no gaismas Tēva, pie kura nav ne pārmaiņas, ne pārgrozības ēnas. (Jēk. 1:17)

Vasara jau projām steidzās! Nu jau laiks gatavoties rudens un Ziemassvētku pasākumiem!

Tiksimies pēc dievkalpojuma uz Dāmu komitejas sēdi, svētdien 1. oktobrī! Pārrunāsim rudens un ziemas sarīkojumus!

Svētdien 8. oktobrī būs Pļaujas svētku dievkalpojums. Tam sekos siltas pusdienas! \$10.00/persona vai \$25.00/ģimene.

Svētdien 19. novembrī – Valsts neatkarības dienas dievkalpojums. Visas kafijas grupas aicinātas piedalīties kafijas galda sadraudzības stundā.

Svētdien 17. decembrī notiks gadskārtējais Ziemassvētku sarīkojums ar siltām pusdienām un loteriju! Lūdzu nāciet talkā ar cepumiem, maizēm, pīrāgiem un citiem gardumiem, vai arī ar ziedojumiem loterijas galdam! Lūdzu sazināties ar mani, ja jums ir iespēja izpalīdzēt šogad!

Ja ir kādi jautājumi, lūdzu zvaniet 317-575-1934, vai ar e-pastu ap@bandwagonreo.com

Kristus mīlestībā, Andra

1. okt – Goetz – DK sēde	12. nov - Goetz
8. okt – Pļaujas svētki	19. nov – visas grupas
15. okt – Pūtelis	26. nov - Pūtelis
22. okt – Kancs	3. dec - Kancs
29. okt – Indriksons	10. dec – Beard
5. nov – Beard	17. dec (Z.sv.) -Indriksons

Every good and perfect gift is from above, coming down from the Father of the heavenly lights, who does not change like shifting shadows. (James 1:17)

Summer is already coming to an end! The time is upon us to plan for our autumn and Christmas festivities!

Sunday Oct. 1 after the church service, please stay for our ladies meeting! We will be discussing the details of our plans for the upcoming season!

Sunday Oct. 8 is our Harvest festival luncheon! A warm lunch will be served – cost is \$10/person or \$25/family.

Sunday Nov. 19 is the Latvian Independence Day church service . All coffee groups are invited to help out on that day!

Sunday Dec.17 will be our annual Christmas celebration and luncheon! We will also have a raffle. Please help out by donating baked goods or other treats to sell or for the raffle! Please contact me for further details!

If you have any questions, please contact me at ap@bandwagonreo.com or 317-575-1934.

In Christ's love, Andra

Manas vasaras piedzīvojums

Dzīvoju viena pati savās mājās. Suņa un kaķa man vairs nav, jo esmu jau labi gados. Man patīk staigāt pa savu īpašumu, kur man ar kaimiņu dārzu ir lieli koki, kuru zari sadodas rokās! Pēc vētrām, man bieži jāsalasa nolūzušos zarus, kas tiek izkaisīti pa dārzu. Reiz lasot tos zarus, ievēroju īpatnējus veidojumus – kristiešu sazināšanās zīmes – zivis! Nofotografēju tās! Pirmo atradu uz manām kāpnēm. Tā vairākas dienas palika tajā pašā vietā, līdz kamēr vējš to aizpūta projām. Otrā parādījās vienā dārza kokā, un tā vēl tur ir līdz šai dienai. Trešā parādījās zālājā, kad pēc vētras lasīju zarus. Un pēdējo, lielo zivs veidojumu atradu mājas pusē, kur reti staigāju. Šo es paturēju par piemiņu no šīs vasaras!

Es ceru, ka šie īpatnējie veidojumi, zivis, pacilās mūsu garastāvokli, ieejot rudens sezonā!

Kristus ir augšāmcēlies! Allelūja!

Un Viņš uz tiem saka: "Nāciet Man līdz, Es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem." (Mat. 4:19)

Ar sveicieniem, māsa Kristū

Piezīme: Ichthys (grieķu: ἰχθυς, ichthys – 'zivis'; λόγος) ir sens kristiešu simbols un populāra mūsdienu kristiešu emblēma.

Ichthys ir akronīms grieķu vārdiem Ἰησοῦς Χριστός Θεοῦ Υἱός Σωτήρας ar nozīmi "Jēzus Kristus Dieva Dēls Pestītājs".

Aicinājums piebiedroties:

Dzīve, ikdiena un svētku dienas mani sagaida Amerikā ar daudz un interesantiem pārsteigumiem un arī izaicinājumiem.

Viens no tiem bija piedāvājums iesaistīties draudzes organizētajās *pickleball* nodarbībās. Man divas reizes tas nebija jāsaķē. Lai gan bija pagājušas tikai sešas dienas kopš manas ierašanās Indianapolē, kā norunāts, mēs abi ar Ivo ieradāmies Lawrence Inlow parkā 2. maijā plkst. 10:30. Tur mēs satikām Aina Little, Rasmu Kancs, Mārtiņu un Liliju Putelis, Ingrīdu Jansoni. Atceros, man mugurā bija trīs džemperu un galvā cepure. Mums ar Ivo nebija ne raketes, ne saprašanas. Ivo sasita kāju, jo nebija pareizie apavi, Mārtiņš neveiksmīgi pakrita un nedaudz pārsita pieri. Bumbiņa, ja arī netišām satika *paddle*, tad lidoja visur, tikai ne tur kur vajadzētu. Tāda jocīga mums bija pirmā reize. Pēc tam, ticiet man, viss palika arvien labāk un labāk. Cauri vasarai, cauri lielam karstumam, cauri spēlēm Garezerā, esam stabila komanda - Aina, Rasma, Lilija, Nora, Ingrīda un es. Diemžēl mūsu abi vīriešu kārtas pārstāvji no spēlēm atturas - mums aizbildinoties ar "aizņemtību". Šobrīd mēs spēlējam divas reizes nedēļā, otrdienās un ceturtdienās, 8:30 Woodlands sporta laukumā. Mēs izbaudām šo iespēju, jo varam kustēties, varam satikties, varam kopā svīst un arī salt. Šobrīd esam arī vienīgās laukuma karalienes un nav mazvērtīgi jāmūļst no citu ļoti labu spēlētāju klātbūtnes. Mums pievienosies vēl viena spēlētāja - iesācēja, bet tas lai paliek noslēpums pagaidām.

Uz tikšanos Woodlands sporta laukumā! Vairāk informācijas - sazinieties ar Rasmu Kancs (317-446-9557).

Dagnija R, "sālīto gurķu" bumbiņas pavēlniece

Dievkalpojumi:

Latviešu sabiedriskajā centrā
1008 W, 64th St. Indianapolis,
IN 46260

plkst. 10:00am

(ja nav norādīts savādāk)

Draudzes Ziņas

vienmēr ir atrodamas mūsu
draudzes interneta mājaslapā:

<http://indy.lv.com/draudze>

Būtu arī ļoti interesanti, ja jūs
katrs dalītos ar saviem
piedzīvojumiem, pārdomām,
kuras tad varētu ievietot
apkārtrakstā.

Seko jiet mūsu draudzei
informācijai arī iekš Facebook:

facebook.com/indy.lv.draudze

LELBA interneta mājas lapa:

<http://www.lelba.org/lv/>

Ziedojumu un nodevas

lūdzu nosūtīt draudzes
kasierim Andrejam Kancam -
220 3rd Ave NE. Carmel, IN
46032

Atgādinājums –

Lūdzu dariet mums zināmas
jūsu adresi, telefonu un
e-pastu izmaiņas

DRAUDZES VALDE

Draudzes mācītājs – Ivo Roderts i.roderts@gmail.com	317-912-5641
Priekšnieks – Mārtiņš Pūtelis putelism@gmail.com	317-440-2114
Kasieris – Andrejs Kancs dreday517@aol.com	317-414-4535
Sekretārs – Kārlis Rūsa sarkalusir@att.net	317-783-2848
Mantzinis – Gunārs Kancs GKruncho6@gmail.com	317-844-8750
Nākotnes Fonds – Mārtiņš Grendze mpgilv@comcast.net	317-297-1972
Sarīkojuma nozare – Māris Kancs mkancs@gmail.com	317-414-2950
Dievk. Pārzinis – Uldis Brikmanis ubrik4@gmail.com	317-255-0489
Speciāli uzdevumi – Pēteris Pūtelis ppeterix1@yahoo.com	317-308-0804
Kandidāte – Ingrīda Jansons ibjansons@gmail.com	201-874-5110

DĀMU KOMITEJA

Priekšniece – Andra Goetz ap@bandwagonreo.com	317-575-1934
Kasiere – Rasma Kancs RKancs@gmail.com	317-844-8750

2023 g. oktobris

LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE INDIANAPOLĒ

Draudzes Mācītājs: Ivo Roderts (317) 912-5641

Draudzes Priekšnieks: Mārtiņš Pūtelis (317) 440-2114

Dāmu Kom.: Andra Burge-Goetz (317) 575-1934

svētdiena	pirmdiena	otrdiena	trešdiena	ceturtdiena	piektdiena	sestdiena																		
1 10:00 am - LSC Dievkalpojums ar dievgaidu sekos kafijas galds (Goetz) 12:00 am – Latviešu skola	2	3	4	5	6	7																		
8 10:00 am - LSC Pļaujas svētku Dievkalpojums sekos siltas pusdienas un programma	9	10	11 Valdes Sēde 6:30pm	12	13	14																		
15 10:00 am - LSC Dievkalpojums ar dievgaidu seko kafijas galds (Pūtelis)	16	17	18	19	20	21																		
22 10:00 am - LSC Laju vadīts Dievkalpojums sekos kafijas galds (Kāncis) 12:00 am – Latviešu skola	23	24	25 Pensionāru biedrība 12:00	26	27	28																		
29 10:00 am - LSC Dievkalpojums ar dievgaidu sekos kafijas galds (Indriksons)	30	31	1	<table border="1"> <tr> <td colspan="3">VALDES DEŽŪRES</td> </tr> <tr> <td>1. oktobris</td> <td>G. Kāncis (317) 844-8750</td> <td></td> </tr> <tr> <td>8. oktobris</td> <td>U. Brikmānis (317) 255-0489</td> <td></td> </tr> <tr> <td>15. oktobris</td> <td>P. Pūtelis (317) 571-8485</td> <td></td> </tr> <tr> <td>22. oktobris</td> <td>A. Kāncis (317) 414-4535</td> <td></td> </tr> <tr> <td>29. oktobris</td> <td>M. Kāncis (317) 414-2950</td> <td></td> </tr> </table>			VALDES DEŽŪRES			1. oktobris	G. Kāncis (317) 844-8750		8. oktobris	U. Brikmānis (317) 255-0489		15. oktobris	P. Pūtelis (317) 571-8485		22. oktobris	A. Kāncis (317) 414-4535		29. oktobris	M. Kāncis (317) 414-2950	
VALDES DEŽŪRES																								
1. oktobris	G. Kāncis (317) 844-8750																							
8. oktobris	U. Brikmānis (317) 255-0489																							
15. oktobris	P. Pūtelis (317) 571-8485																							
22. oktobris	A. Kāncis (317) 414-4535																							
29. oktobris	M. Kāncis (317) 414-2950																							
					<table border="1"> <tr> <td colspan="2">ALA kongress Karmelā</td> </tr> <tr> <td colspan="2">LELBA Vidienes Apgabala konference</td> </tr> </table>		ALA kongress Karmelā		LELBA Vidienes Apgabala konference															
ALA kongress Karmelā																								
LELBA Vidienes Apgabala konference																								

LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE INDIANAPOLĒ

2023 g. novembris

Draudzes Mācītājs: Ivo Roderts (317) 912-5641
Draudzes Priekšnieks: Mārtiņš Pūtelis (317) 440-2114
Dāmu Kom.: Andra Burge-Goetz (317) 575-1934

svētdiena	pirmdiena	otrdiena	trešdiena	ceturtdiena	piektdiena	sestdiena										
29	30	31	1	2	3	4										
10:00 am - LSC Dievkalpojums ar dievgaldu sekos kafijas galds (Beard) 12:00 am – Latviešu skola	6	7	Valdes Sēde 6:30pm	9	10 6:30 pm – Latv. skola	11										
12 10:00 am - LSC Dievkalpojums ar dievgaldu sekos kafijas galds (Goetz)	13	14	15	16	17	18 18.novembra Akts - LSC										
19 10:00 am - LSC Latvijas Valsts svētku dievkalpojums sekos kafijas galds (visas grupas)	20	21	22	23	24	25										
26 10:00 am - LSC Miruso Preiņas dievkalpojums sekos kafijas galds (Pūtelis)	27	28	29 Pensionāru biedrība 12:00	30	1	2										
						<table border="1"> <tr> <th colspan="2">VALDES DEŽŪRES</th> </tr> <tr> <td>5. novembris</td> <td>G. Kancs (317) 844-8750</td> </tr> <tr> <td>12. novembris</td> <td>U. Brikmānis (317) 255-0489</td> </tr> <tr> <td>19. novembris</td> <td>M. Pūtelis (317) 440-2114</td> </tr> <tr> <td>26. novembris</td> <td>P. Pūtelis (317) 571-8485</td> </tr> </table>	VALDES DEŽŪRES		5. novembris	G. Kancs (317) 844-8750	12. novembris	U. Brikmānis (317) 255-0489	19. novembris	M. Pūtelis (317) 440-2114	26. novembris	P. Pūtelis (317) 571-8485
VALDES DEŽŪRES																
5. novembris	G. Kancs (317) 844-8750															
12. novembris	U. Brikmānis (317) 255-0489															
19. novembris	M. Pūtelis (317) 440-2114															
26. novembris	P. Pūtelis (317) 571-8485															